

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-2 У.11722/15
26.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Десе Симић, чланова већа, са судским саветником Сандром Пауновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., пр. ИЗВРШИТЕЉ из ...,, против туженог Министарства правде Републике Србије, Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља, ради поништаја решења број 740-08-00585/2015-22 од 06.07.2015. године, у предмету дисциплинске мере – новчане казне, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, извршитељ А.А., овде тужилац, који је именован решењем Министра правде број: 740-08-00367/2012-22 од 09.05.2012. године, за подручје Вишег суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, са седиштем у ..., ул. ... број ..., дисциплински је одговоран што је: прекорачио овлашћења поверена законом, с обзиром да противно одредби члана 327. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, којом је прописано да је извршитељ дужан да у спровођењу извршења поступа по одредбама овог закона, судским одлукама и условима одређеним у извршној исправи којима се ограничава извршење на одређеним средствима и предметима, до дана вршења надзора 08.04.2015. године, није поступио по судским одлукама, којима су утврђене неправилности настале одлукама и радњама извршитеља и наложено њихово откалањање, и то по решењу Основног суда у Сурдулици И.бр.883/2014 од 05.12.2014. године, којим је усвојен захтев за отклањање неправилности у поступку спровођења извршења од стране извршитеља А.А. из ... и утврђено да је било неправилности приликом доношења закључка извршитеља Ии. бр. 113/14 од 21.05.2014. године и Ии.бр. 113/14 од 18.11.2014. године и именованом извршитељу наложено отклањање тачно побројаних неправилности насталих у поступку извршења; решењу Основног суда у Сурдулици И.бр. 883/2014 од 17.12.2014. године, којом приликом су

такође утврђене неправилности у раду извршитеља приликом спровођења продаје непокретности од стране извршитеља дана 10.12.2014. године и приликом доношења закључка извршитеља Ии. 113/2014 од 10.12.2014. године и извршитељу је наложено да утврђене неправилности отклони, као и решењу Основног суда у Сурдулици И.бр. 883/2014 од 22.01.2015. године, којим је суд утврдио да је било неправилности приликом спровођења извршења од стране извршитеља А.А. из ... и приликом доношења закључка Ии. бр. 113/14 од 26.12.2014. године и закључка Ии.бр.113/14 од 09.01.2015. године и извршитељу је наложено отклањање неправилности и стављање ван снаге закључака којима су неправилности учињене, чиме је извршио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6. у вези са чланом 327. став 1. и члан 349. Закона о извршењу и обезбеђењу, и применом напред наведених прописа и одредби члана 351. став 1. тачка 3. и члан 352. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, Дисциплинска комисија за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља, изрекла је дисциплинску меру - новчану казну у износу од 500.000,00 динара (пет стотина хиљада) динара, коју је дужан да уплати на уплатни рачун јавних прихода у року од 15 дана од дана достављања писменог отправка решења.

Тужилац је поднео тужбу Управном суду 07.08.2015. године, којом оспорава законитост решења туженог органа због повреда правила поступка. Наводи да поступак није вођен на основу иницијалног акта којим се захтева покретање и вођење дисциплинског поступка из члана 5. Правилника о дисциплинском поступку против извршитеља, да Дисциплинска комисија није донела закључак о покретању дисциплинског поступка, да је на описан начин тужени орган онемогућио тужиоца да се у потпуности упозна са чињеницама и доказним материјалом који представља основ за покретање и вођење дисциплинског поступка. Указује да је тужени орган погрешно утврдио одговорност тужиоца због прекорачења овлашћења поверених законом, јер није поступио по одлукама Основног суда у Сурдулици. Ово због тога, јер је у свему поступао по императивним одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу, стим што су решења Основног суда у Сурдулици од 05.12.2014. године, 17.12.2014. године и 22.01.2015. године, неизвршива из више разлога. Истиче да је тужени орган донео одлуку о утврђивању његове одговорности не обазирјући се на чињеницу да решење Суда од 05.12.2014. године, није правноснажно. Сматра да тужени орган није имао у виду одредбе члана 74. став 2. и члана 131. став 5. Закона о извршењу и обезбеђењу. Даље, наводи да тужени орган пре покретања поступка није затражио од Коморе извршитеља и Министарства правде, надзор и прикупио додатне информације, као и да у поступку прикупљања информација прибави мишљење Министарства правде у погледу поступања Основног суда у Сурдулици и мишљење Коморе извршитеља. Предлаже да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, као и да обавезе тужени орган да му накнади трошкове управног спора и то: на име такси за тужбу и одлуку, састав и подношење тужбе од стране адвоката по Адвокатској тарифи, стварних трошкова и личних дангуба тужиоца, по одмерењу Суда.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и увидом у списе предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка и образложења оспореног решења произлази да је тужиоцу-извршитељу за подручје Вишег суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, предлогом за покретање дисциплинског поступка Министарства правде, број 021-05-00055/2015-22 од 05.05.2015. године, стављено на терет да је учинио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6. у

вези са чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 31/11...139/14). Дисциплинска комисија је по пријему изјашњења извршитеља од дана 08.06.2015. године одржала седницу и оценила да постоји основана сумња да је именовани извршио повреду одредбе члана 327. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, те је заказала усмену јавну расправу која је одржана дана 03.07.2015. године.

У проведеном дисциплинском поступку, који је претходио доношењу оспореног решења, утврђено је да је извршитељ А.А. из ... поступао у предмету И. бр. 883/14 уступљеном од стране Основног суда у Сурдулици, а у ком предмету је Основни суд у Сурдулици дана 16.04.2014. године усвојио предлог извршног повериоца од 16.04.2014. године и донео решење о извршењу ради наплате новчаног потраживања на основу извршног наслова – правоснажне пресуде Основног суда у Врању – Судска јединица у Сурдулици, II бр. 3772/2010 од 08.07.2013. године и одређено је извршење намирења новчаног потраживања у износу од 1.749.130,00 динара, са законском затезном каматом почев од 09.05.2011. године, па до коначне исплате, уписом zaloжног права на основу решења о извршењу у јавну књигу, забележбом јавне продаје, утврђивањем вредности и продајом непокретности у својини извршног дужника Б.Б. из Поступајући по наведеном предмету, извршитељ А.А. је донео закључак Ии. бр. 113/14 од 21.05.2014. године, којим је усвојен предлог за спровођење извршења извршног повериоца В.В. из ... и одређено је спровођење извршења по решењу о извршењу Основног суда у Сурдулици И. бр. 883/2014 од 16.04.2014. године, против извршног дужника Б.Б. из Потом је, закључком извршитеља Ии. бр. 113/14 од 18.11.2014. године, утврђена тржишна вредност непокретности кп бр. ..., уписане у ЛН. бр. ... за КО ..., укључујући и надстрешницу површине 103,74 м² и одређена продаја непокретности и заказано је прво надметање дана 10.12.2014. године, док је закључком Ии. бр. 113/14 од 01.12.2014. године утврђена тржишна вредност непокретности на кп. бр. ..., уписане у ЛН. бр. ... за КО ..., одређена је продаја непокретности и заказано је прво надметање дана 10.12.2014. године. Из списка и образложења оспореног решења, даље, произлази да је поступајући по захтеву за уклањање неправилности у поступку спровођења извршења, поднетом 21.11.2014. године од стране трећих лица: Г.Г., Д.Д. и Ђ.Ђ., Основни суд у Сурдулици донео решење И бр. 883/14 од 05.12.2014. године, којим је усвојио наведени захтев за отклањање неправилности, утврдивши да је било неправилности приликом доношења закључака извршитеља Ии. бр. 113/14 од 21.05.2014. године и Ии. бр. 113/14 од 18.11.2014. године, те је наложено извршитељу А.А. отклањање неправилности насталих у поступку спровођења извршења из става 1. диспозитива овог решења, тако што ће извршитељ у целости ставити ван снаге наведене закључке и позвати извршног повериоца да достави извод из јавне књиге у погледу имовине – предмета извршења, на коју се односи решење о извршењу Основног суда у Сурдулици И. бр. 883/2014. од 16.04.2014. године, па тек након тога да одлучи о основаности предлога за спровођење извршења. Даље, је у решењу наведено да уколико извршитељ нађе да је предлог за спровођење извршења извршног повериоца основан, донеће закључак којим ће утврдити вредност само за непокретности – предмета извршења на које се односи решење о извршењу Основног суда у Сурдулици И.бр. 883/14 од 16.04.2014. године, без надстрешнице, површине 103,74 м², која се налази на кат. парцели број ... за КО ..., односно да ће тек по утврђивању вредности непокретности, на које се односи решење о извршењу Основног суда у Сурдулици И. бр. 883/2014. године, извршитељ заказати њихову продају.

Међутим, из списка и образложења оспореног решења произлази да је извршитељ 10.12.2014. године, објавио прву продају непокретности и то: кат. парцеле број ... КО ... (земљиште уз зграду – објекат), укупне површине 486 м² и објекта саграђених на истој, односно породичне стамбене зграде, број 1, површине од 75 м², помоћне зграде, број 2, површине 46 м², надстрешнице, површине 103,74 м², као и кат. парцеле број ... КО ...

(земљиште уз зграду – објекат), укупне површине 362 м² и објекта саграђених на истој, односно породичне стамбене зграде, број 1, површине од 90 м² и надстрешнице, површине 23,94 м², о чему је сачинио записник Ии. број 113/2014 дана 10.12.2014. године, у којем је констатовао да прво јавно надметање није успело, и донео закључак Ии. бр. 113/2014 од 10.12.2014. године, којим закључком је одредио другу продају ових непокретности за дан 26.12.2014. године.

Поводом наведене продаје непокретности од стране извршитеља, Г.Г. је у својству трећег лица дана 15.12.2014. године, Основном суду у Сурдулици, поднео захтев за отклањање неправилности у раду извршитеља. Такође, захтев за отклањање неправилности у раду извршитеља, поднели су у својству трећих лице и Д.Д., Ђ.Ђ. и поново Г.Г. дана 16.12.2014. године. Решењем Основног суда у Сурдулици И. бр. 883/2014 од 17.12.2014. године, усвојени су наведени захтеви трећих лица од 15.12.2014. године и 16.12.2014. године и утврђене су неправилности у раду извршитеља приликом спровођења продаје непокретности од стране извршитеља дана 10.12.2014. године, као и приликом доношења закључка извршитеља Ии. бр. 113/2014 од 10.12.2014. године, те је наложено извршитељу да утврђене неправилности отклони, тако што ће извршитељ у целости ставити ван снаге прву продају непокретне имовине, и то: кат. парцеле број ... КО ... и кат. парцеле број ... КО ..., поводом које је саставио записник Ии. бр. 113/14, дана 10.12.2014. године, као и закључак Ии. бр. 113/14 од 10.12.2014. године, којим је одредио другу продају ових непокретности за дан 26.12.2014. године, стим да поступи у свему по налогу суда из става II решења И. бр. 883/2014 од 05.12.2014. године, које је тужилац примио 08.12.2014. године.

Како ни друго јавно надметање за продају непокретности побројаних у закључку Ии. 113/14 од 10.12.2014. године, није успело, што је извршитељ констатовао записником Ии. 113/14 од 26.12.2014. године, на који је приговорио Г.Г., на поступање извршитеља и истовремено затражио од извршитеља да поступи по одлуци Основног суда у Сурдулици, коју је предочио на лицу места извршитељу. Потом је извршитељ, закључком од 26.12.2014. године, позвао извршног повериоца да се у року од 5 радних дана изјасни у писаној форми у погледу продаје непокретности извршног дужника непосредном погодобом или намирење досуђењем ствари, у смислу члана 102. Закона о извршењу и обезбеђењу, након чега је закључком извршитеља од 09.01.2015. године додељена предметна непокретност извршном повериоцу В.В., у висини која износи од 30% од процењене вредности непокретности у апсолутном износу од 1.565.030,00 динара.

Имајући у виду наведено, Основни суд у Сурдулици је решењем И. бр. 883/14 од 22.01.2015. године, поново утврдио неправилности у поступку извршења од стране извршитеља А.А. из ... и доношења закључка Ии. бр. 113/14 од 26.12.2014. године и закључка Ии. бр. 113/14 од 09.01.2015. године, па је извршитељу наложено да отклони неправилности учињене у поступку спровођења извршења и да стави ван снаге закључке од 26.12.2014. године и 09.01.2015. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Управног суда, тужени орган правилно налази да је тужилац, у својству извршитеља, у поступку извршења у предмету уступљеном од стране Основног суда у Сурдулици, прекорачио овлашћења поверена законом, непоступајући по одлукама Основног суда у Сурдулици, којима су констатоване неправилности произашле из одлука и радњи извршитеља у предмету Ии. бр. 113/14 и којим одлукама је наложено и њихово отклањање. Наиме, тужени орган правилно налази да и поред децидно побројаних налога за отклањање утврђених неправилности од стране суда, у складу са чланом 74. Закона о извршењу и обезбеђењу, извршитељ дана 10.12.2014. године одржава прву продају непокретности за коју јавно надметање није успело и потом, дана 26.12.2014. године, другу продају непокретности за коју јавно надметање, такође, није успело, након чега закључком од 09.01.2015. године додељује непокретност извршном повериоцу, и ако је пре

прве продаје био упознат са решењем Основног суда у Сурдулици И. 883/14 од 05.12.2014. године, а што је утврђено из образложења решења Основног суда у Сурдулици И. 883/14 од 17.12.2014. године.

Стога је, тужени орган наводе извршитеља изнете у писменом изјашњењу од 08.06.2015. године и на расправи одржаној 03.07.2015. године, да је у предмету извршења Ии. бр. 113/14 доследно применио Закона о извршењу и обезбеђењу и одлуке Основног суда у Сурдулици, али да су у питању неспроводиве одлуке, којима нису прецизно и јасно утврђене неправилности, с обзиром да је истима, између осталог, наложено извршитељу да прибави извод из јавне књиге за предметне непокретности, иако се у списима предмета већ налази извод из јавне књиге на основу ког је суд донео решење о извршењу, те да је у односу на налог суда из наведених решења везано за утврђивање тржишне вредности предметних непокретности без надстрешница, поступио у целини у складу са законом, јер предметне надстрешнице представљају саставни део објеката, које су биле предмет продаје и које су бесправно саграђене, правилно оценио неоснованим и срачунатим на избегавању дисциплинске одговорности. Ово због тога, јер на основу свега напред утврђеног, недвосмислено произлази да је извршитељ поступио супротно члану 327. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, којом је прописано да је извршитељ дужан да у споровођењу извршења поступа по одредбама овог закона, судским одлукама и условима одређеним у извршној исправи којима се ограничава извршење на одређеним средствима и предметима.

Тужени орган је правилно оценио неоснованим навод извршитеља да се обраћао председнику налдежног суда везано за поступање суда у конкретном предмету извршења, са захтевом да исти изврши контролу рада и надзор у том предмету извршења. Ово с разлога, јер је извршитељ имао могућност да се одговарајућим поднеском непосредно обрати суду, односно поступајућем судији у предмету у коме је донето основно решење о извршењу, као и решења којима су усвојени захтеви за отклањање неправилности, са одговарајућим предлозима и захтевима, у вези евентуалног доношења одлуке којом би се као предмет и средство извршења обухватила и предметна настрашница као ванкњижно власништво извршног дужника, а коју је као нову околност извршитељ, утврдио у фази спровођења поступка извршења, а што, међутим, по сопственој изјави на одржаној усменој расправи извршитељ није учинио.

Одлучујући о врсти дисциплинске мере, тужени орган је имао у виду тежину дисциплинске повреде, наступелу последицу, као и дужину трајања повреде, налазећи да ће се изреченом новчаном казном постићи сврху кажњавања и да није потребно изрицати тежу дисциплинску меру, стим што је, одлучујући о висини изречене новчане казне као дисциплинске мере, тужени орган изрекао законом предвиђену максималну новчану казну у износу од 500.000,00 динара (пет стотина хиљада) динара, имајући у виду све околности случаја, степен одговорности као и чињеницу да извршитељу раније нису биле изрицане дисциплинске мере, применом одредби члана 351. став 1. тачка 3. и члана 352. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Управни суд је посебно оценио, као неосноване, наводе тужбе да поступак није вођен на основу иницијалног акта којим се захтева покретање и вођење дисциплинског поступка из члана 5. Правилника о дисциплинском поступку против извршитеља, да Дисциплинска комисија није донела закључак о покретању дисциплинског поступка, да је на описан начин тужени орган онемогућио тужиоца да се у потпуности упозна са чињеницама и доказним материјалом који представља основ за покретање и вођење дисциплинског поступка. Наиме, из списка и образложења оспореног решења произлази да је предлогом за покретање дисциплинског поступка Министарства правде, број 021-05-00055/2015-22 од 05.05.2015. године, покренут дисциплински поступак против тужиоца, сагласно одредбама члана 4. и члана 5. став 1. Правилника о дисциплинском поступку против извршитеља („Службени

гласник РС“, број 31/11и 99/11), као и да је Дисциплинска комисија донела закључак о покретању дисциплинског поступка број 740-08-000585/2015-22 од 11.06.2015. године и тужиоцу у проведеном поступку омогућила учешће, будући да се тужилац својом изјавом од 08.06.2015. године, изјаснио на наведени предлог, док је и на одржаној усменој расправи пред туженим органом дана 03.07.2015. године, тужилац изнео своју одбрану.

Управни суд је, овај спор решио без одржавања расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, а што је овај суд могао да цени на основу стањаписа предмета без одржавања јавне расправе.

По оцени Суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, па је суд, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у ставу I диспозитива пресуде.

Будући да тужилац није успео у спору, у смислу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), а у вези са чланом 74. Закона о управним споровима, Суд је, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.11.2015.године, II-2 У. 11722/15

Записничар
Сандра Пауновић,с.р.

Председник већа-судија
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић